

rerne ere udsatte for Fordærvelse. Vi have ment, at det i saadanne Tilfælde vil være uheldigt, at man følger en saa hensynsfuld Fremgangsmaade over for den vedkommende, som muligt, derigennem, at man saa vidt muligt sætter ham i Kundskab om, hvad der vil ske. Dette har Lovforslaget foreslaaet iværksat paa den Maade, at man skal give Meddelelse til den vedkommende Oplægger, men han har jo muligvis slet ingen Interesse i det. Varerne kunne være solgte af ham, og det vil saa være ham fuldstændig ligegyldigt, hvad der senere sker med dem. Derfor have vi ment, det vilde være heldigt, at der skete en offentlig Bekendtgørelse i „Berl. Tid.“ og eventuelt Oplag paa Børsen, for saa vidt man kan arrangere sig med Børstomiteen i saa Henseende, og først efter, at saadan offentlig Bekendtgørelse har fundet Sted, kan altsaa Salget finde Sted ligesom det ogsaa, hvis Selskabet kender de paagældende Personer, forudsettes, at det henvender sig til dem med Meddelelse derom. Vi have ment, at dette var et Hensyn til de paagældende, som have Rettighed over Varerne, der godt kunde forenes med Hensynet til Selskabets Interesser, og derfor have vi foreslaaet den forandrede Fremgangsmaade.

Jeg skal hermed slutte, idet jeg altsaa anbefaler det høje Ting at vedtage de af os foreslaaede Ændringer.

Formanden: Forinden jeg giver Ordet til den næste Taler, skal jeg for god Ordens Skyld gøre opmærksom paa, at der ved Ændringsforslaget uden for Betænkningen til § 6 under Nr. 4 paa Bladet Nr. 22, er en lille Forandring, der maa iagttages. Det hedder i Ændringsforslaget, at 2det Stykke af § 6 skal affattes saaledes: „Naar Garantibeviset overdrages særskilt, o. s. v.“ Efter „særskilt“ er der antagelig under Trykningen udfaldet Ordet: „endosseres“. Det er ingen Forandring i Realiteten, men det maa rettes, for at Terminologien kan være ens hele Lovforslaget igennem. Det rettes herved.

B. G. Jensen: Jeg maa begynde med at bede om Undskyldning, fordi jeg har lagt saa meget Beslag paa det høje Tings Tid, ved at stille en Række Ændringsforslag. Jeg var desværre forhindret i at være til Stede ved 1ste Behandling af denne Sag, og fik derfor ikke Lejlighed til at fremsætte nogle Bemærkninger, som jeg ønskede at komme frem med. Ligesom det ærede Udvalg gør jeg imidlertid ikke Forslag om nogen principiel Forandring i den Metode, som Lovforslaget tilsigter at indføre ved Be-

nyttelsen af Oplagsbeviser og Garantibeviser. Jeg skal endvidere bemærke, at jeg meget anerkender det fortræffelige Arbejde, der er gjort af Udvalget, og særligt, at det paa de allerfleste Punkter har foretaget Forbedringer, til hvilke jeg fuldkommen kan slutte mig. Der er ogsaa nogle af mine Ændringsforslag, som kun tilsigte ringe Ændringer i, hvad Udvalget har foreslaaet. Dette gælder allerede om mit første Ændringsforslag til § 2. Der har Udvalget under Nr. 1 foreslaaet den Forandring i § 2, at Beviserne ikke just skulle udstedes til den, der oplægger Varerne, men til enhver senere Erhverver, som ikke i Forvejen har faaet det, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig at være en sproglig Nødvendighed, at Ordet „straks“ ombyttes med Ordet „samtidig“. „Straks“ passer meget vel i Lovforslaget, men det vil ikke passe godt, naar Udvalgets Ændringsforslag vedtages, fordi det er muligt, at der overhovedet slet ikke udstedes noget Bevis straks. Altsaa bør der staa „samtidig“ i Stedet for „straks“. Det er det, mit Forslag under Nr. 1 a gaar ud paa, og mit Forslag under Nr. 1 b tilsigter blot at antyde, at det er en selvfølgelig Ting, at Selskabet maa forbyrde sig om, at den, der forlanger et Garantibevis udstedt paa et senere Tidspunkt end Oplagsbeviset, maa være lovlig berettiget til at forlange det, og naar jeg tager Hensyn til den store Omhyggelighed, som Udvalget har vist paa andre Steder ved at udtrykke, hvilke Garantier der skulle træffes, for at rette vedkommende kan stille sin Fordring, forekommer det mig ogsaa, at det maa finde Sted her.

Til § 3 har Udvalget stillet et Forslag under Nr. 9, der gaar ud paa, at der i Linie 7 efter „Beviserne“ indskrives: „(jfr. § 5, 2det Stykke)“. Den ærede Ordfører (Møden) har motiveret, hvorfor man har foreslaaet dette, og Motiveringen tiltræder jeg fuldstændig, men jeg tror ikke, at Udvalget har været særdeles heldigt med at foreslaa denne Ændring her. Det maa jo nemlig erindres, at det første Punktum i § 3 kun gaar ud paa at bestemme, at Selskabet ikke maa udlevere til andre end til den, der er legitimeret paa en vis Maade, men hvilken ubetinget Ret den lovlige Ihændehaver har, det staar først i 2det Punktum. Altsaa det, som Udvalget vil gøre, er dette, at det i § 3 bliver sagt, at den Ret, som efter § 5 tilkommer den lovlige Ihændehaver lige over for enhver anden, den samme Ret tilkommer ham lige over for Selskabet. Det er det, Udvalget vil have sagt, saaledes altsaa, at Selskabet er forpligtet til at udlevere til Ihændehaveren, naar det ikke kan